Выходить у Львовѣ що дня (кромъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація въ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціщканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовской“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року 1 зр. 20 к
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр

Ч. 215 | Нинѣ: Евросиніѣ м. — Завтра: Іоана Богосл. | Юстины — Брігітты | Пятниця 25 вересня (7 жовтня) 1892. | Входъ сонця 6 г. 11 м.; заходъ 5 г. 23 м. Баром. 763 терм. + 17·0° + 8·0° | Рôкъ II.

Поясненє ґр. Кальнокого и вôдзывы о нѣмъ.

Мы вже подали коротко змѣстъ поясненя політичнои ситуаціѣ, даного міністромъ справъ заграничныхъ, ґр. Кальнокимъ, на засѣданю комісіѣ буджетовои австрійскои Делеґаціѣ; для лѣпшого зрозумѣня єго хочемо тутъ подати докладнѣйше деякі важнѣйшѣ мѣсця зъ того поясненя, а заразомъ и показати, якъ вôдзываесь о тôмъ поясненю краєва и заграничнa праса.

Подавши поясненє вôдносинъ нашои Монархіѣ до Нѣмеччины и Италіѣ, сказавъ ґр. Кальнокій: „Уґрупованє державъ єсть того рода, що оно опираесь на глубшихъ політичныхъ мотивахъ и интересахъ, такъ, що згаданѣ повысше змѣны не можуть єго нарушити або єму пошкодити. Мы видѣли, що послѣдна змѣна міністерства въ Румуніи, не змѣнила нѣчого въ напрямѣ єѣ політики и въ дружныхъ вôдносинахъ до нашои Монархіѣ. Переворотъ, якій наставъ въ Сербіи, бувъ необходимый. Въ интересѣ сеи сусѣдnои державы, котрôй бы здала ся якась постôйность въ розвою єѣ внутрѣшныхъ вôдносинъ, можемо лишь бажати, щобы она сю нову кризу скоро перебула. Але то єсть чисто внутрѣшна справа, а новѣ сербскѣ міністры мусѣли бы бути дуже нещирѣ, колибъ они мимо свого рѣшучого заявленя стремѣли до инщихъ, а не до дружныхъ вôдносинъ зъ нами.

И въ Италіи станули новѣ люде на чолѣ правительства, а всежь таки не настала нѣяка змѣна въ дружныхъ и сердечныхъ вôдносинахъ до Австро-Угорщины. Наконець настала важна змѣна правительства и партій въ Анґліи, але и тамъ опираесь заграничнa політика на интересѣ державы и не може въ своихъ великихъ чертахъ и цѣляхъ бути зависимою вôдъ личностей кождочасного правительства. Міністеръ доказувавъ, якъ хосенно въ послѣднихъ рокахъ проявляла ся одностайнôсть анґлійскои політики заграничнои, мимо змѣны міністерства, а зъ того, що публичне мнѣнє въ Анґліи похваляло напрямъ політики льорда Сальсберіого, можна вносити, що та політика въ найблизшôмъ часѣ не зазнає нѣякои змѣны.

Що до положеня на Всходѣ, то можна зъ вдоволенємъ сконстатувати, що оно осталось въ новѣйшихъ часахъ сталымъ, бо тамъ въ поодинокихъ малыхъ державахъ видко постôйный поступъ въ консолідаціи. Чого мы на Всходѣ бажаємо, то не то, щобы мы тамъ розсѣли ся або заняли упривілеґіоване становище, а то, щобы тамъ кождый народъ розвивавъ ся самостôйно въ дусѣ и пôдъ охороною угодъ та щобы крѣпшавъ и пôдносивъ ся економічно. То дѣє ся въ великôй мѣрѣ въ Румуніи. Въ Болгаріи поступає розвôй дуже скоро и на здоровôй пôдставѣ, а Сербіи можемо лишь въ єѣ власнôмъ интересѣ бажати, щобы дôйшла до такихъ здобуткôвъ, якъ обѣ єѣ сусѣдки. Наконець вказавъ міністеръ коротко свôй судъ о теперѣшнôй ситуаціи въ словахъ, що нашѣ вôдносины до всѣхъ державъ суть вдоволяючѣ, що констеляція въ Европѣ стає взагалѣ чимъ разъ мирнѣйша и на теперь нема нѣякои особлившои обавы, бо всѣ державы, хочь не перестають заедно збројити ся, годять ся въ собою въ тôмъ и завѣряють, що хотять рѣшучо мира и не думають о нѣякôй зачѣпцѣ.

Послухайможь теперь, що каже праса о повысшôмъ заявленю міністра справъ заграничныхъ. Fremdenblatt пôдносить передовсѣмъ то, що ґр. Кальнокій сказавъ, що вôдносины межи вѣденьскимъ а петербурґскимъ дворомъ суть дуже дружнѣ, а вôдносины межи обома правительствами зовсѣмъ нормальнѣ. Коли въ Россіи и Франціи — каже згадана ґазета — зброять ся и дальше въ такій спосôбъ, що и насъ та нашого нѣмецкого союзника змушують збôльшати свою оборонну силу, то певно спадають черезъ то тягары на европейску господарку, але черезъ то ще не затемнюєсь політичный овидъ а публика, що привыкла вже до тыхъ зброєнь, приходить своимъ инстинктомъ до того самого результату, що й мужѣ державнѣ, котрѣ опирають свôй судъ на знаню дипльоматичнои шахôвницѣ. Політика Австро-Угорщины єсть выразно мирна и то не лишь въ тôмъ значѣню, що не дала нѣгде причины до заколоту, але й въ тôмъ дусѣ, що будемо завсѣгды старати ся все то усувати, що могло бы дати причину до якогось заколоту або запутанины. Якъ бы у вôдповѣдь на австрійскій пôвурядовый орґанъ вôдозвавъ ся и Journ. de St. Ptbg., котрый зазначує також мирный характеръ престольнои бесѣды и поясненя ґр. Кальнокого та пôдносить, що ґр. Кальнокій зазначивъ два разы фактъ, що межи дворами австрійскимъ и петербурґскимъ настали нормальнѣ, ба дуже дружнѣ вôдносины. Згадана ґазета пôдносить також и то, що правительства всѣхъ державъ дали формальне завѣренє, що нѣхто зъ нихъ не стремить до зачѣпнои вôйны.

Такъ отже Найв. бесѣда въ спôльныхъ Делеґаціяхъ и поясненя ґр. Кальнокого рознесли знову вѣсть мира по цѣлôй Европѣ а слова ихъ выкликали певно всюды щирый вôдгомôнъ.

Похрестникъ.

Зъ народныхъ оповѣдань ґр. Льва Толстого.

(Конець).

XII.

Сховавъ ся похрестникъ передъ людьми и ставъ самъ жити. Вышли єму сухарѣ. Ну, думає, теперь пошукаю корѣнцѣвъ. Лише пôшовъ шукати, бачить на гили мѣшочокъ зъ сухарами. Взявъ єго похрестникъ и ставъ ѣсти сухарѣ. Що й но вышли тѣ сухарѣ, знову другій мѣшочокъ найшовъ на тôй самôй гили. И такъ живъ похрестникъ. Лише одно було у него горе — боявъ ся розбôйника. Якъ зачує розбôйника, то ховає ся, думає: вбе вôнъ мене, то я не зможу за грѣхи вôдпокутувати.

Такъ проживъ вôнъ ще десять лѣтъ. Одна яблôнька росла, а двѣ головеньки, якъ були головеньками, такъ и остались.

Вставъ вôнъ разъ рано, пôшовъ свое дѣло сповняти и скропивъ землю коло головеньокъ, змучивъ ся и присѣвъ вôддыхнути. Сидить, вôддыхає и думає: Прогрѣшивъ я, ставъ бояти ся смерти. Коли Богъ схоче, то и смертію вôдпокутую грѣхи.

Лише такъ подумавъ, ажь ту чує, ѣде розбôйникъ, кепкує собѣ зъ него. Вчувъ похрестникъ и думає: Кромѣ вôдъ Бога не стане ся менѣ вôдъ нѣкого нѣчо доброго и нѣчо злого! — и пôшовъ на стрѣчу розбôйникови. Бачить: ѣде розбôйникъ самъ, а везе на сѣдлѣ зъ собою чоловѣка. А въ чоловѣка и руки и ротъ завязавъ. Мовчить чоловѣкъ, а розбôйникъ зъ него кепкує. Пôдôйшовъ похрестникъ до розбôйника, ставъ передъ конемъ.

— Куда ты — каже — ведешь того чоловѣка?

— Я веду въ лѣсъ. То сынъ купецкій. Не хоче вôнъ сказати, де батько спрятавъ грошѣ. Буду єго такъ довго мучити, доки не скаже.

И розбôйникъ хотѣвъ ѣхати дальше. Та похрестникъ не пустивъ, злапавъ коня за уздечку.

— Пусти — каже — того чоловѣка.

Розбôйникъ розсердивъ ся на похрестника, замахнувъ ся на него.

— Чи и тобѣ, каже, того забагає ся? Я тобѣ обѣцявъ, що вбю, пусти!

Не настрашивъ ся похрестникъ.

— Не пущу! — каже. — Не бою ся тебе, я лише Бога бою ся. А Богъ не каже пускати. Пусти чоловѣка!

Розбôйникъ нахмуривъ бровы, вынявъ нôжь, перетявъ посторонки, пустивъ купцевого сына.

— Забирайте ся, каже, вы оба гетъ, не достаньтесь другій разъ въ мои руки.

Зôскочивъ купцѣвъ сынъ, побѣгъ. Розбôйникъ хотѣвъ вôдъѣхати та задержавъ єго похрестникъ: ставъ єму ще радити, щобы покинувъ свое погане житє.

Постоявъ розбôйникъ, выслухавъ всього, нѣчого не сказавъ и поѣхавъ.

Рано пôшовъ похрестникъ поливати головеньки. Глянувъ: ажь и друга пустила паростѝ — также росте яблôнка.

XIII.

Минуло ще десять лѣтъ. Сидить разъ похрестникъ, нѣчого єму не забагає ся и радує ся въ нѣмъ серце. И думає собѣ похрестникъ: Яка то благодать Божа для людей! А гризуть ся надаремно. Жити бы имъ та жити въ веселости. — И згадавъ вôнъ всяке людске зло, якъ они гризуть ся. И стало єму жаль людей. Даремно, гадає, я такъ жию, треба пôти порадити людямъ, такъ якъ знаю. Лише тое подумавъ, ажь чує, ѣде розбôйникъ. Не зачѣпавъ вôнъ єго, бо думає собѣ: Зъ тымъ нема що говорити, не схоче зрозумѣти.

Подумавъ спершу такъ, а потôмъ передумавъ, выйшовъ на дорогу.

Справы парляментарнй.

Постôйна комісія для закона карного зôбрала ся въ новôмъ своѣмъ складѣ дня 3 с. м. у Вѣднѣ на перше засѣдане. Зô стороны міністерства справедливости бувъ на сѣмъ засѣданю шефъ секціѣ дръ Краль, котрый въ выконаню порученя п. міністра, ґр. Шенборна, высказавъ его жаль, що въ наслѣдокъ необходимои для его здоровля курацїѣ не може брати участи въ працяхъ комісіѣ въ самôмъ ихъ початку. П. міністеръ сподѣвае ся однакожь, що незадовго буде мôгъ появити ся въ комісіи.

Комісія приступила вôдтакъ до нарадъ надъ першою частію кодексу карного. При §. 1. прийшла пôдъ дискусію справа „кары смерты" и „вязницѣ державнои (Staatsgefängniss). Референтъ дръ Копъ заявивъ ся противъ змѣны, котру принявъ правительственный проектъ закона, а пôсля котрои вже нѣгде не грозить ся „вязницею державного" або „вязницею поправы" (Zuchthaus), а за то кару вязницѣ розширено на 20 лѣтъ. Бесѣдникъ предкладавъ, щобы вернути до первѣстного тексту давнѣйшихъ проектôвъ, а що до справы кары смерти, предкладавъ, щобы окремо голосувати. — Предсѣдатель комісіѣ, дръ Веберъ, предкладавъ, щобы слова „вязниця поправча" замѣнити на „карцеръ" (Kerker). — Дръ Жакъ промавлявъ такожь противъ розширеня кары вязницѣ на 20 лѣтъ, бувъ однакожь того погляду, що слова „вязниця поправча" треба задержати. Заступникъ правительства, шефъ секціѣ дръ Краль, зазначивъ, що розширене предвидженои въ проектѣ кары вязницѣ поза протягъ пять лѣтъ, тымъ припоручае ся, що таку кару можна наложити провины, котрй пôсля ихъ натуры, и пôсля індівідуальности выновника, за котрй кара „вязниця поправчои" была бы за надто велика, а кара „вязницѣ державнои" до пять лѣтъ за мало. Не можна згодити ся на заступлене назвы найтяжшои кары на свободу, якою есть „поправча вязниця" (Zuchthaus) своеомъ „карцеръ" (Kerker), бо якъ разъ словомъ Zuchthaus маютъ точно вôдрôжнити ся обложенй такою карою, а звычайно ганьблячй злочины вôдъ иншихъ злочинôвъ. — Дръ Патрай заявивъ, що буде голосувати за задержанемъ кары смерти, але зъ тымъ выразнымъ застереженемъ, що робить то длятого, що теперь нема можности заступити кару смерти депортацією. — На тôмъ закôнчено перше засѣдане.

Друге засѣдане вôдбуло ся позавчера, а результатъ его бувъ такій: При голосованю надъ §. 1. уступъ а), ухвалено задержати кару смерти 9 голосами противъ 7; внесене, щобы слова „вязниця поправча" (Zuchthaus) заступити словомъ карцеръ (Kerker), вôдкинено, а замѣсть того принято назадъ „вязниця державна (Staatsgefängniss) и обмежене довготы тои вязницѣ до пяти лѣтъ, уступъ третый того параґрафу, дотыкаючій провинъ змѣнено пôсля проекту попередноѣ постôйнои комісіѣ. Опôсля мотивувавъ дръ Веберъ свое внесене, щобы выбрати пôдкомітетъ, котрый мае перебити предложене правительства зô взгляду на подѣлъ того предложеня на двѣ части. Противъ того внесеня выступили: комісаръ правительства дръ Краль, ґр. Пінінскій, Феріянчичь, Жакъ и Копъ.

Холера.

Въ Будапештѣ выступае холера чимъ разъ острѣйше. Доси було тамъ 130 выпадкôвъ занедуженя, а 50 выпадкôвъ смерти на холеру. Вчера вôдъ полудня ажь до 6 год. вечеромъ занедужало 19 людей, а померло 8. Тамошна залога ще вôльна вôдъ холеры, але командатъ корпуса кн. Лобковичь велѣвъ завести якъ найбôльшй мѣры осторожности. Міністерство краевои обороны постановило такожь не скликувати контрольныхъ зборôвъ. Подорожнй, що выѣзджають зъ Будапешту на провінцію або за границю, мусять насамперѣдъ пôддавати ся оглядинамъ лѣкарскимъ и десінфекціи.

Вчера прийшло въ Будапештѣ до досыть грôзного бунту. При ул. Гунґарія занедужало было въ однôмъ домѣ двое людей на холеру. Заразъ выслано туды десінфекторôвъ, що мали очистити помешканя, але ихъ не впущено. Передъ домомъ зôбрала ся була величезна товпа людей, котра заняла грôзну поставу и почала вôдгрожувати. Десінфекторы мусѣли вôдойти зъ нѣчимъ. Пôсля мѣсцевои кореспонденціѣ занедужало вчера 38 людей, а 8 померло.

Въ Краковѣ було — пôсля справозданя протомедика дра Меруновича — вôдъ 8 вересня до 4 жовтня с. р. 23 выпадкôвъ холеры азійскои; померло 10, выздоровѣло 6, а 7 позôстало ще въ лѣченю. Дръ Меруновичь выступивъ остро противъ лѣкарскои часописи Przegląd lekarski, выдаваной товариствомъ лѣкарѣвъ, котра доказуе, що въ Краковѣ не було и нема холеры азійскои. Таке поступоване — каже дръ Меруновичь — есть лишь легкодушнымъ баламученемъ людей. — Пôсля телеґрафічныхъ вѣстей, мало вчера бути въ Краковѣ знову шѣсть выпадкôвъ занедужаня, а оденъ смерти.

У Львовѣ зовсѣмъ спокôйно и урядово сконстатовано, що тутъ зовсѣмъ пошести нема. Мѣсто выдало доси на заряджене санітарнй 50.000 зр.

Переглядъ політичный.

Hlas Naroda орґанъ Старочехôвъ выступивъ остро противъ бесѣды пос. Айма выголошенои въ спôльныхъ Делеґаціяхъ и каже, що загранична політика Австріѣ опирае ся на спôльнôмъ впливѣ Мадярôвъ, Нѣмцѣвъ и Поляковъ. Старочехамъ не прийшло бы було нѣколи на гадку розбивати той муръ ческими головами, ажь Молодочехи на то зважились и выкликали опозицію всѣхъ чиновникôвъ противъ ческого народу.

Прускій князь Генрихъ Фридрихъ Леопольдъ, котрый приѣхавъ въ перегонахъ зъ Берлина до Вѣдня, загостивъ у Є. Вел. Цѣсаря и станувъ въ цѣсарской палатѣ.

До Pol. Corr. доносять, що Фінляндіи грозить голодъ. Жнива выпали тамъ дуже лихо и не стане збôжа навѣть на покрытє власныхъ потребъ. Тажъ сама ґазета доносить, що вôдкликане нѣмецкого повномочника войскового въ Петербурзѣ ґен.-майора Вільома не есть зовсѣмъ ознакою погôршеня ся вôдносинъ межи Нѣмеччиною а Россією. Вôдкликане то наступило зъ чисто войсковыхъ взглядôвъ.

Париска ґазета Temps обговорюе прихильно престольну бесѣду выголошену въ спôльныхъ делеґаціяхъ и каже, що миръ не бувъ нѣколи лѣпше забезпеченый якъ теперь.

Новинки.

Львовъ дня 6 жовтня.

— **Громадѣ Журавинцѣ**, въ повѣтѣ бучацкôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 50 зр. запомоги на докôнчене будовы школы.

— **Именованя.** Доцентъ приватный въ краковскôмъ университетѣ Францъ Чарномскій зôставъ звычайнымъ префесоромъ тамже. — Міністеръ торговлѣ именувавъ почтовыхъ практикантôвъ: Осипа Ґензьбу, Ив. Комарницкого, Франца Маверского, Миколу Гордѣевского и Остапа Штоха почтовыми асистентами, а Дирекція почтъ призначила Ґензьбу и Маверского до Коломыи, Комарницкого до Жовкви, Гордѣевского до Чорткова, а Штоха до Ярослава. — Володиславъ Лѣсовскій именованый асистентомъ рахунковымъ при Дирекціи лѣсôвъ и дôбръ скарбовыхъ.

— **Перенесеня.** П. Намѣстникъ перенѣсъ конципіста поліціи Омеляна Бурдовича зô Львова до поліціи въ Пôдволочискахъ.

— **Конкурсы.** Окружна Рада шкôльна въ Снятинѣ розписуе конкурсъ на посады учительскй: въ Белелуи, Княжи, Тростянци, Любкôвцяхъ, Олешковѣ, Орели, Тулавѣ и Устю надъ Прутомъ; дальше на посады молодшихъ учителѣвъ при двоклясовыхъ школахъ: въ Карловѣ, Рожневѣ, Завалю, Клинцяхъ, Волчкôвцяхъ, Пôдвысокôй, Стецевôй, въ Снятинѣ на Балкахъ и въ Джуровѣ. Подання вносити треба до кôнця жовтня. Окружна Рада шкôльна въ Жовквѣ розписуе конкурсъ на посады учительскй: въ Артатовѣ, Блищиводахъ, Боровôмъ, Честини, Гребенцяхъ, Креховѣ, Кулявѣ, Куни[illegible] Купичволи, Любелли, Мокротинѣ кольоніи, Нагôрцяхъ, Передримѣхахъ великихъ, Перемивôлкахъ, Пристани, Р[illegible]клинци, Скварявôй старôй, Удновѣ, Вязовѣ, Воли жовтанецкôй, Желдци и Жовтанцяхъ, Загаѣ; дальше на посады катихитôвъ греко- и римо кат. въ Жовквѣ въ платнею 660 зр. и на посады молодшихъ учителѣвъ: въ Мостахъ, Жовтанцяхъ и Колоднѣ а такожь старшого учителя въ Мостахъ. Подання треба вносити до 30 жовтня. — Мѣсто Тернопôль розписуе конкурсъ на посады: 1) секретаря маґістрату въ платнею 1400 зр. и въ правомъ побору 3 додаткôвъ пятилѣтныхъ по 100 зр., 2) концепіста въ платнею 1000 зр. и трема додатками пятилѣтными по 75 зр.; 3) практиканта концептового въ платнею 600 зр. и 4) инспектора поліціи въ платнею 750 зр. и вôльнымъ мешканемъ. О першй три посады можуть ста[illegible]

Гдѣ розбôйникъ невеселый, дивить ся въ землю. Поглянувъ на него похрестникъ и жаль ему стало, пôдбѣгъ до него, злапавъ его за колѣно.

— Братчику милый! — каже — змилуй ся надъ своею душею! Знай, що въ тобѣ духъ Божій. Гризешь ся ты и другихъ гризешь и еще гôрше будешь гризти. А Богъ тебе такъ любить, яку для тебе благодать придбавъ! Не погубляй себе братчику. Перемѣни свое житє.

Розбôйникъ насупивъ брови, вôдвернувъ ся. — Ратуй! — каже.

Похрестникъ обôйнявъ ще сильнѣйше колѣно розбôйника и слѣзми заплакавъ.

Поглянувъ розбôйникъ на похрестника. Дививъ ся, дививъ ся, злѣзъ зъ коня и впавъ передъ похрестникомъ на колѣна.

— Побѣдивъ, каже, ты мене, старче. Двайцять лѣтъ зъ тобою я боровъ ся. Ты мене перемôгъ. Не маю я теперь власти надъ собою. Роби зô мною, що хочешь. Коли ты мене першій разъ вговорювавъ, я лише бôльше розлютивъ ся. А задумавъ ся я, каже, надъ твоимъ житемъ ажь тодѣ, коли ты ховавъ ся передъ людьми, и пересвѣдчивъ ся я, що тобѣ нѣчого не потреба вôдъ людей. И ставъ я вôдъ тои поры для тебе на гилю сухарѣ вѣшати.

И похрестникъ згадавъ, що ажь тодѣ баба обмыла стôлъ, коли выполоскала стирку. Переставъ вôнъ о себе журити ся, очистивъ серце и ставъ серця другихъ очищати.

И сказавъ розбôйникъ:

— А зворушило ся тодѣ въ мене серце, коли ты не настрашивъ ся смерти.

И згадавъ похрестникъ, що тодѣ лише люде стали гнути каблуки, коли прикрѣпили кружево; вôнъ переставъ смерти бояти ся, скрѣпивъ свое житє въ Бовѣ и покорило ся непокôрне серце.

— И сказавъ розбôйникъ:

— А розтаяло ся въ мене зовсѣмъ серце тодѣ, коли тобѣ стало жаль мене и ты заплакавъ передô мною.

Втѣшивъ ся похрестникъ, повѣвъ зъ собою розбôйника до того мѣсця, де були головеньки. Пôдôйшли они, а зъ послѣдноѣ головеньки такожь выросла яблôнка.

Згадавъ похрестникъ, що тодѣ запалили ся сирй дрова у пастухôвъ, коли розпалили ся бôльшій огонь: розгорѣло ся въ него серце и розпалило друге. И врадувавъ ся похрестникъ тымъ, що вôнъ теперь за грѣхи вôдпокутувавъ.

Сказавъ все тея розбôйникови и померъ. Розбôйникъ похоронивъ его и ставъ жити, якъ приказавъ ему похрестникъ и такъ вôнъ и людей учить.

ратись лише окôнченѝ правники. Подання вносити треба до 24 жовтня. — Президія ц. к. кр. Рады шкôльнои оголошуе конкурсъ на посаду старшого учителя при семинарії учительской въ Тернополи. Платня 1000 зр, активальный додатокъ, право до пятилѣтныхъ додаткôвъ и емеритуры. Потрѣбна до того кваліфікація до удѣлюваня науки господарства сельского и докладне знане языка руского. Першеньство мають кандидаты зô студіями университетскими. Речинець до кôнця жовтня. — Ц. к. Дирекція почтъ и телеґрафôвъ розписала конкурсъ на кôлька посадъ листоносôвъ при урядахъ почтовыхъ въ Горлицяхъ, Залѣщикахъ, Решовѣ и Ярославѣ (кавція 300 зр.) и кôлька посадъ возныхъ почтовыхъ (кавція 200 зр.). Въ обохъ случаяхъ платня 400 зр. и додатокъ активальный, якъ до мѣсця службы. Речинець до 15 с. м. — Окр. Рада шк. въ Равѣ оголосила конкурсъ на посады: мол. учителя въ Маґеровѣ и Немировѣ зъ языкомъ польскимъ, а въ Рѣчици, Василовѣ и Вульцѣ мазовецкôй зъ рускимъ; крôмъ того на опорожненѝ посады въ Брікентали, Домашевѣ, Городзовѣ, Гуйчи, Корчевѣ, Корчминѣ, Махновѣ, Михайлôвцѣ, Рѣчкахъ, Смолинѣ, Стаяхъ, Щепятинѣ, Ульгôвку, Вербици, Вороблячинѣ и Журавцяхъ. Въ Щирци и Терношинѣ языкъ польскій, въ Рѣчкахъ польскій и рускій, въ Брікентали и Михайлôвцѣ нѣмецкій, а при иншихъ рускій. Речинець до 15 падолистя.

— **Вѣсти личнѝ.** Є. Е. п. Намѣстникъ выѣхавъ вчера до Вѣдня. — Є. Е. п. Міністеръ Филипъ Залескій бувъ оногды въ Краковѣ и тамъ радивъ ся въ кôлькома авторами и вчеными въ справѣ опису Галичины для величавого твору: „Австро-угорска Монархія въ словѣ и образѣ“. — Віцепрезидентъ ц. к. Намѣстництва п. Ив. Лідль вернувъ зъ вôдпустки и обнявъ урядоване.

— **Загальнѝ зборы товариства „Шкôльна помôчь“** у Львовѣ вôдбудуть ся дня 8 жовтня въ суботу о годинѣ 6 ôй по полудни въ „Народнôмъ Домѣ“ въ клясѣ III ôй рускои школы вправъ. Порядокъ дневный: 1) Вôдкрыте зборôвъ головою товариства. 2) Справоздане секретаря. 3) Справоздане касієра. 4) Справоздане контрольнои комісіи. 5) Выбôръ нового выдѣлу. 6) Выбôръ контрольнои комісіи на слѣдуючій рôкъ. 7) Внесеня членôвъ.

— **Зъ причины пысково-ратичнои заразы** узнано повѣты городеньскій, богородчаньскій и жидачѣвскій заповѣтреными и ц. к. Намѣстництво оголосило, що въ тыхъ повѣтôвъ не вôльно выводити а до тыхъ повѣтôвъ не вôльно приводити рогатои худобы, овець, козъ и безрогъ и въ нихъ не вôльно вôдбувати торгу на ратичну худобу. На выводжене худобы, призначенои на зарѣзъ для мѣстъ въ краю, будуть дотычнѝ староства давати дозвôлъ.

— **Зъ судовои салѣ.** Передъ трибуналомъ присяжныхъ судѣвъ стававъ вчера селянинъ зъ Хрусина старого Тимко Кравчукъ. Єго обжаловали о обманьство. Вôнъ называвъ себе то Иваномъ Камѣньскôмъ то Паньком Буцьомъ, ходивъ до товариства задаткового у Львовѣ и на имя Камѣньского або Буця бравъ позычки, разомъ 300 зр. Єго засудили на рôкъ вязницѣ.

— **Змѣна властителѣвъ.** Добра Миловане въ повѣтѣ товмацкôмъ, купивъ ґр. Едмундъ Потоцкій вôдъ п. Стойовского. Добра Хлѣбичанъ горѣшный купивъ ґр. Кароль Потоцкій вôдъ п. Аслана.

— **Почетне горожаньство** надала рада мѣста Бродôвъ п. Міністрови Штайнбахови и пп.: Билиньскому, Яворскому, Быкови и Розенштокови въ признаню заслугъ положеныхъ коло осягненя державнои позички. — Рада мѣска въ Жовквѣ надала почетне горожаньство старостѣ Лиикевичеви за єго незвычайну дбалôсть о мѣсто.

— **Огнѣ.** Въ Бутинахъ, въ повѣтѣ жовкôвскôмъ, згорѣла дня 3 с. м. хата Данила Ломаги. До огню прийшовъ пяный вôйтъ мѣсцевый, Микола Музыка, просто зъ корчмы и заказувавъ людямъ гасити. Гарный вôйтъ — нема що казати.

— **Въ Новôмъ Торзѣ** увязнено сими днями доворника вязницѣ Ивана Киршака за те, що спроневѣривъ урядовѝ грошѣ и дамъ тремъ вязнямъ утечи.

— **Мотылѣ и хрущѣ.** Зъ Кракова доносять, що тамъ въ городахъ пôдмѣскихъ зачинають являти ся въ друге сего лѣта бѣлѝ мотылѣ и хрущѣ. Огородникамъ не дуже подобає ся така забавка природы и они кажуть, що на весну буде богато гусѣльниць.

— **Ґенераломъ Єзуитôвъ** выбрано Испанця о. Мартина. Вôнъ має теперъ 50 лѣтъ. Выбôръ вôдбувавъ ся въ мѣсцевости Азбеіта въ провінціи Джіюпуркоа въ Испаніи.

— **Школа для промыслу деревного въ Коломыи.** Инспекторъ краєвый для шкôлъ промысловыхъ п. Франке бувъ два днѣ въ Коломыи, щобы переконати ся, чи потрѣбно въ Коломыи отворити школу для промыслу деревного, а коли потрѣбно, то якъ до того взяти ся. Въ тôй цѣли п. Франке порозумѣвъ ся зъ мѣсцевымъ старостволъ и громадою та скликавъ на день 29 вересня раду. На тôй радѣ розповѣвъ вôнъ, якъ стоить справа зъ тою школою. На єго думку така школа на Покутю потрѣбна, бо отъ и маленька школа при спôлцѣ гуцульскôй розвиває ся добре та вчить сельскихъ хлопцѣвъ добре токарства, столярства та сницерства; вôдтакъ и товариство чорногорске просило о заложене такои школы въ Жабю и кôлька мѣстъ покуцкихъ старало ся о таку саму школу. На Покутю вôдъ непамятныхъ часôвъ занимають ся промысломъ деревнымъ, а школа для того промыслу, яка бы мала повстати въ Коломыи дуже причинила бы ся до розвою єго и до пôднесеня добробиту передовсѣмъ у селянъ. Громада мѣста Коломыи зобовязала ся платити на удержане школы 800 зр. рôчно.

✝ Посмертнѝ вѣсти.

Померли: У Львовѣ, Марія Кіякова, вдова по бл. п. Миколѣ Кіяку, мѣщанинѣ львôвскôмъ, дня 4 с. м. въ 68-ôмъ роцѣ житя. Вѣчна ѣй память!

Всячина.

— **Чудо не папуга!** Въ однôй французкôй часописи розповѣдає якійсь п. Нісезъ про дивно розумну папугу. Єсть то т. зв. жоко, сива папуга зъ червонымъ хвостомъ; ѣй вже 48 лѣтъ и она ще зовсѣмъ добре держить ся. „Закимъ я еѣ доставъ — розказуе Нісезъ — була она въ однôмъ домѣ въ Парижи, де мешкало дуже богато людей. Она удавала дуже зручно цвѣрѣнкане воробцѣвъ на даху и всѣлякѝ голосы, якѝ почула зъ улицѣ, особливо же голосъ похатника, коли той кликавъ подôбно якъ то у насъ кличуть жиды похатники: „Ганделе, ганделе!“ Той голосъ удавала папуга такъ зручно, що люде въ камяници думали, що то дѣйстно похатникъ зайшовъ. Въ 1870 р. дарувавъ менѣ ту папугу мôй шуринъ и приславъ менѣ еѣ на село. Тутъ вывчила ся она всѣлякихъ голосôвъ зъ природы, удавала перепелицю, сову, сороку, пугача и когута. Найбôльша еѣ штука въ тôмъ, що она удає, якъ свиню рѣжуть; видко, що мусѣла разъ бути при тôмъ, якъ рѣзали свиню, бо вôдъ 22 лѣтъ не видѣла вже того, а все таки повтаряє тѝ голосы неразъ дуже зручно. Насамперъ зачинає урыванымъ грубшимъ голосомъ а вôдтакъ пищить тонкимъ, подôбно якъ свиня, коли еѣ тягнуть на зарѣзъ, наконець квичить вже зъ цѣлои силы и всѣма голосами, якъ свиня вже зô страху передъ смертію — а квичить такъ, що ажъ вôкна бренять и що годѣ въ хатѣ вытримати. Папуга звважає на все, що робить ся въ хатѣ и при чôмъ чути якій небудь голосъ, а коли видить, що люде до чогось забирають ся, то она вже и заразъ удає вôдповѣдный голосъ або шумъ. Уважає такожь дуже пильно на розмову и мѣшає ся до неи додаючи дуже часто якъ разъ въ пору слова „ахъ!“ и „охъ!“ Коли оповѣдати щось веселого або смѣшного то й она собѣ смѣє ся и трясе ся зô смѣху. Коли ѣй чого потреба, то кличе свою паню по имени: Маріє! — а коли та заразъ не явить ся, то она кличе кôлька разôвъ разъ по разъ а зъ голосу еѣ чути, що она вже нетерпелива. Разъ въ зимѣ стояла еѣ клѣтка близко печи; на пôдлогу выпала головенка, посыпались искры и наробилось богато дыму. Папуга почала тогды кликати: Маріє, Маріє! и то такимъ голосомъ, якъ чоловѣкъ въ великого страху, коли єму грозить яка небезпечнôсть. Панѣ прибѣгла и выратувала еѣ. Коли дають ѣй въ полудне ѣсти, то она вôдкладає собѣ хлѣбъ зъ конфітурами на вечеру. Папуга та вôдзначає ся особливо ще й тымъ, що любить дуже музыку и танець. Коли танцювати польки и при тôмъ спѣвати, то она урыванымъ голосомъ дає тактъ и то зъ такою певностію, якъ колибъ якій музикъ; спѣває навѣть и сама и то такѝ мельодіи, котрѝ сама собѣ уложить а котрѝ нѣколи не повтаряють ся. Мельодіи свои она свище голосомъ, подôбнымъ зовсѣмъ до голосу сильного флета.

— **Кôлько дробу зъѣдає ся въ Европѣ?** Пôсля статистичного обчисленя ѣдять найбôльше дробу въ Анґліи и въ Ирляндіи, де на одного чоловѣка припадає пересѣчно 2 кільо дробячого мяса на рôкъ. За сими краями иде Франція, де припадає на одного чоловѣка 1 кільо и 42 дека; дальше Бельґія 1 кільо 31 дека, Нѣмеччина 42 дека, Италія 41 дека, Австрія 36 дека, Голяндія 35 дека, Испанія 21 дека, Данія 17 дека а Швеція и Норвеґія 12 дека. Въ прочихъ краяхъ Европы обчисляють зужитокъ дробячого мяса на 2,300.000 сотнарôвъ, а вартôсть єго представляє около 150 міліонôвъ зр. Показуєсь зъ того, що у Франціи припадає на кождого чоловѣка мало що не пять разôвъ тôлько дробу, що въ Австріи а въ Анґліи майже шѣсть разôвъ тôлько. Въ нашôй монархіи зъѣдає найбôльше дробу Вѣдень и горѣшна Австрія, де особливо ѣдять молодѝ смаженѝ курятка, а вôдтакъ Угорщина и Хорватія, де найбôльше ѣдять каплунôвъ и годованыхъ когутôвъ. Очевидно, що въ мѣру того, де найбôльше зъѣдає ся дробу, тамъ и найбôльше дрôбъ годують. Въ Ирляндіи н. пр. годують бôльше якъ 3 міліоны гусей, 1 міліонъ когутôвъ и бôльше якъ 8 міліонôвъ качокъ, курей, перепелиць и голубôвъ. Въ Анґліи годують ще бôльше, бо ажь 24 міліоны курей и курятъ, 9 міліонôвъ качокъ, 7 міліонôвъ гусей а $2^1/_2$ міліона когутôвъ. Все то однакожь не выстає на потребу и длятого спроваджують до Анґліѣ, головно до Лондону дрôбъ зъ Франціѣ, Бельґіѣ, ба навѣть и зъ Америки.

Годôвля дробу у Франціи займає перше мѣсце въ Европѣ. Цѣну дробу французского хову, котрый вывозить ся на продажь головно до Лондону, обчисляють пересѣчно на 70 міл. зр. Самъ Парижь зуживає найбôльше гусячихъ печѣнокъ, зъ котрыхъ выробляють тамъ рôчно бôльше якъ міліонъ штукъ паштетôвъ. Въ Нѣмеччинѣ вôдзначуєсь головно Поморе и Мекленбурґъ годôвлею гусей; оба тѝ краѣ славнѝ зъ вудженыхъ пôвгусокъ. Въ Чехахъ на Моравѣ и Шлеску годують пересѣчно 9 міліонôвъ гусей, зъ котрыхъ не лишь мясо, але й пѣре має значну цѣну й дома и заграницею. Ще бôльше, якъ въ Европѣ зужитковує ся дробу въ Сполученыхъ Державахъ пôвнôчнои Америки, де крôмъ того, що зуживає ся дрôбъ на власну потребу, ще й выробляють зъ него всѣлякѝ консервы, цѣлѝ гуси и куры упеченѝ и обложенѝ устрицями або посѣканѝ дрôбно и приправленѝ всѣляко высылають ся въ бляшаныхъ коробкахъ великими масами за границю, головно до Анґліѣ. Чимъ бôльше буде улѣпшеный вырôбъ консервъ, тымъ бôльша небезпечнôсть буде грозити Европѣ зъ Америки и въ торговли дробомъ.

— **А якъ потому?** У голяря: Борзенько, обголѣть мене, бо выглядаю теперь якъ свиня, обросла щетиною. — Заразъ, паноньку, заразъ, щетина въ духъ щезне.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Будапештъ 6 жовтня. Комісія буджетова угорска и Делеґаціѣ ухвалила безъ змѣны буджетъ спôльного міністерства фінансôвъ и залагодили прелімінарь найвысшого трибуналу обрахункового.

Гамбурґъ 6 жовтня. Вчера занедужало на холеру 30 людей, а померло 11.

Атины 6 жовтня. Зъ нагоды приѣзду короля хотѣли тутешнѝ студенты зробити велику демонстрацію противъ закона шкôльного, але поліція тому перешкодила.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Краховецкій

ИНСЕРАТЫ.

Зъ друкарнѣ З. Лопаньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.